پخش یک سریال درام جدید از شبکه ۴

سریال خارجی «اثبات بی‌گناهی» محصول ۲۰۱۹ برای اولین بار از شبکه چهار سیما پخش می‌شود. به گزارش روابط‌عمومی شبکه چهار سیما، اثبات بی‌گناهی با نام اصلی Proven Innoncent توسط پاتریکا ریگن کارگردانی شده است. این سریال سال ۲۰۱۹ در ژانر درام در آمریکا تهیه و تولید شده است. سریال ۱۰ قسمتی اثبات بی‌گناهی با مدیریت دوبلاژ رضا آفتابی از شنبه ۲۹ آذرماه هر شب ۳۰ دقیقه بامداد پخش می‌شود. راشل لفور، روسل هورنسبای و وینسنت‌کارتیسر از جمله بازیگران این سریال هستند. در خلاصه فیلم آمده است: مادلین اسکات و برادر دوقلوی او لیوای در دوران دبیرستان به قتل دوست صمیمی مادلین رزماری لینچ محکوم و ناعادلانه به زندان می‌روند. دادستان که مرد مقتدریست به‌رغم نبود مدارک کافی آنها را محکوم می‌کند.

سریال اثبات بی‌گناهی به کوشش واحد تامین برنامه شبکه چهار سیما از شنبه هر شب ۳۰ دقیقه بامداد پخش و در ساعت ۱۸ بازپخش می‌شود.

گپ

مثل یک خانواده هستیم

مهران رسام از تهیه‌کنندگان قدیمی و باسابقه تلویزیون است که تهیه‌کنندگی مجموعه‌های سیب خنده، روز حسرت، گمگشته و آئینه را به‌عهده داشته است. وی در گفت‌وگو با جام‌جم درخصوص همکاری با شبکه سلامت می‌گوید: اصولا کارکردن در هر شبکه‌ای نیاز به همدلی با مدیران آن دارد. بنابراین هر جا این شرایط ایجاد شد، کار کردیم. این اواخر هم شرایط برای همکاری با شبکه سلامت ایجاد شده که البته اولین کارهای نمایشی شبکه را ما انجام دادیم. مجموعه «سوریخ» و این مجموعه که دومین کار نمایشی شبکه سلامت محسوب می‌شود.

وی همچنین ادامه می‌دهد: من به‌شخصه موضوع این مجموعه را خیلی دوست دارم. چون پیام آموزشی و به‌نوعی تلنگری برای زوج‌ها به همراه دارد. زیرا اختلافات زناشویی و میزان طلاق بیشتر شده و نیاز به تلنگر دارد تا برخی از مشکلات ساده حل شود.

رسام درباره ویژگی‌های این مجموعه نیز توضیح می‌دهد: داستان‌های این مجموعه در سه تا پنج دقیقه روایت می‌شود و به هم مرتبط نیستند. در هر قسمت یک موضوع مطرح می‌شود که در آن مدل‌های برخورد با یکدیگر به بیننده تذکر داده می‌شود تا جلوی برخی اختلافات گرفته شود. خوشبختانه دکتر پورحسین به‌عنوان پژوهشگر به ما کمک بسیاری کرد و با مشورت با آقای موسویان، مدیر گروه هم به جمع‌بندی رسیدیم. به همین خاطر پیش‌تولید طولانی داشتیم. در ابتدا هم می‌خواستیم از بازیگران تئاتری دعوت به همکاری کنیم اما ترجیح دادیم چهره‌هایی باشند که برای مخاطب آشناست. به همین دلیل از این بازیگران دعوت به همکاری کردیم.

وی در پایان هم درباره همکاری با این کارگردان می‌گوید: پیش از مجموعه سوریخ هم با آقای پرکار همکاری داشتیم. نه فقط کارگردان که با اغلب عوامل سال‌هاست همکاری می‌کنم و مثل خانواده هستیم. بنابراین خیلی به استقبال مخاطبان امیدوارم. فکر می‌کنم پتانسیل ادامه‌دار شدن را دارد که در ۳۰۰-۲۰۰ قسمت ساخته شود. البته ساخت مجموعه‌ای که هر قسمت سه تا پنج دقیقه‌ای است، بسیار سخت است. با این حال فکر می‌کنم به این شکل کار کردن برای مخاطب جذاب‌تر و تاثیرگذارتر خواهد بود.

اولویتم بازیگری است

عرفان برزین از دوران کودکی‌اش وارد عرصه بازیگری شده است. او در این مجموعه نقش فرزند خانواده را بازی می‌کند که دراین‌باره به جام‌جم می‌گوید: اول قرار بود اسم نقش من مانی باشد که بعد از بازنویسی فیلمنامه به سپهر تغییر کرد. سپهر یک پسر شیطان و بازیگوش است که در هر قسمت در کنار خانواده یک موضوع را مطرح می‌کند.

وی در پاسخ به این پرسش که تا چه حد نگاهش به بازیگری جدی شده عنوان می‌کند: من از چهار سالگی بازیگر شدم؛ البته بازی خودم را می‌کردم و نگاهم خیلی جدی نبود، اما الان سعی می‌کنم زمانی که جلوی دوربین هستم، تمرکز کنم و از بزرگ‌ترها و باتجربه‌ها یاد بگیرم. از همه آنها هم کمک می‌گیرم و نمایشنامه و کتاب می‌خوانم تا ذهنم خلاق باشد، چون بازیگری برایم اولویت است؛ البته عاقلانه‌اش این است که شغل دیگری هم در آینده در کنار بازیگری داشته باشم اما خودم خیلی به این کار علاقه دارم و می‌خواهم در آن پیشرفت کنم.

گزارش پشت‌صحنه از مجموعه «تیک‌تاک» که از شب یلدا روی آنتن شبکه سلامت می‌رود

«نوعی دیگر» به نوعی دیگر!

عکس: چاوش همماوندی | جام جم

زینب علیپور طهرانی
رسانه

مجموعه «نوعی دیگر» را به خاطر دارید؟ همان آقای عزیز و خانم عزیز با بازی بهروز بقایی و پرستو گلستانی که تلاش می‌کردند خانه را به کانون محبت، شادی و تفاهم تبدیل کنند. حال پس از سال‌ها مهران رسام به تولید مجموعه‌ای با عنوان «تیک‌تاک» به کارگردانی مجید پرکار اقدام کرده است که به نوعی تداعی‌کننده خاطرات تماشای آن سریال در دهه ۷۰ است؛ البته این دو مجموعه تفاوت‌های بسیاری با هم دارند. تیک‌تاک مجموعه نمایش‌های کوتاه چند دقیقه‌ای با محوریت خانواده است که در ۹۰ قسمت تولید می‌شود و ماجراهای یک خانواده را روایت می‌کند. خانواده‌ای که شامل پدر، مادر، پدربزرگ و دو فرزند هستند. طبق برنامه‌ریزی‌های انجام شده قرار است این مجموعه از شب یلدا روی آنتن شبکه سلامت برود. به همین دلیل به پشت‌صحنه آن رفته‌ایم و گزارشی از روند تولید آن تهیه و با کارگردان، تهیه‌کننده و بازیگران این مجموعه گفت‌وگو کرده‌ایم که در ادامه می‌خوانید:

سعادت‌آباد. بلوار شهید پاک‌نژاد

هنوز ساعت ۱۱ نشده، طبق قراری که با کارگردان داریم وارد خانه‌ای در بلوار پاک‌نژاد می‌شویم که چند روزی است گروه تولید این مجموعه در این خانه سکونت دارند. به محض ورود نگاه‌مان به جعبه ماسک می‌افتد که کنار در ورودی قرار دارد. سمت چپ در ورودی یک در و چند پله قرار دارد که دسترسی به حیاط ساختمان را امکان‌پذیر می‌کند و میز بزرگی هم پشت مشمایی قرار دارد که برای فرار از سرما کشیده شده است. وارد آپارتمان که می‌شویم نگاه‌مان به مسعود فروتن و عرفان برزین می‌افتد که گوشه‌ای از سالن گپ می‌زنند. کارگردان هم پشت میز ناهارخوری نشسته و با دستیارش درباره کار و قسمت‌هایی که قرار است امروز ضبط کنند، صحبت می‌کند. به خاطر کرونا از تعداد عوامل کاسته شده و به‌گفته کارگردان با حداقل نفرات کار می‌کنند. همه عوامل هم از ماسک و مواد ضدعفونی‌کننده استفاده می‌کنند. نگار عابدی هم در اتاق گریم و سرگرم کار با گوشی تلفن همراهش است. امیرحسین صدیق از راه می‌رسد و به اتاق گریم می‌رود تا برای فیلمبرداری آماده شود. وارد اتاق تهیه‌کننده می‌شویم و منتظر می‌مانیم. مهران رسام پشت میز به‌هم‌ریخته‌ای که صفحات فیلمنامه هم گوشه‌ای از آن قرار دارد، نشسته و با تلفنش صحبت می‌کند. روی دیوار اتاق عکس‌هایی از بازیگران سینمای جهان قرار دارد. بخش دیگری از دیوار اتاق قسمت‌های مختلف سریال و عنوان داستان‌ها و عوامل آن نوشته شده است. با رسام درباره کار در تلویزیون و این سریال گپ می‌زنیم که کارگردان هم وارد اتاق شده و با تهیه‌کننده درباره سریال صحبت می‌کند. یکی از عوامل وارد اتاق شده و آماده‌بودن صحنه و بازیگران را به اطلاع کارگردان می‌رساند.

ماجراهای فیلمبرداری در خانه

سقف پذیرایی منزل با پارچه سیاهی پوشانده شده و تعدادی پروژکتور هم نصب شده و کلی سیم‌کشی روی سقف است و پنجره‌ها هم با پارچه سیاه پوشانده شده و گلدان‌های زیبایی کنار پنجره قرار دارد و اسپری‌های الکل هم روی میزها دیده می‌شود. امیرحسین صدیق و مسعود رسام و عرفان برزین گریم‌شده پشت میز ناهارخوری نشسته‌اند و فیلمنامه‌هایشان روی میز در مقابل‌شان قرار دارد و هرکدام بخش‌های مربوط به خود را مرور می‌کنند. فیلمبردارها هم دوربین‌ها را در جای مناسب مستقر می‌کنند. کنار دیوار هم تاقچه‌ای قرار دارد که روی آن عکس‌های بازیگران سریال قرار دارد و کتابخانه‌ای هم روی دیوار پذیرایی قرار دارد. یکی از عوامل تعدادی زونکن و یک ماشین‌حساب را روی میز می‌گذارد. یکی از نویسنده‌ها نیز از راه رسیده و به اتاق تهیه‌کننده می‌رود. دورخوانی کارگردان و بازیگران آغاز می‌شود و فروتن در حالی که عبایی به تن دارد، پشت میز نشسته و دیالوگ‌ها را مرور می‌کند. یکی از بچه‌های صدا به بازیگران HF وصل می‌کند. هر قسمت از این سریال چهار الی پنج دقیقه است. به همین خاطر بازیگران سعی می‌کنند با ریتم تندتر و دیالوگ کمتر بازی کنند تا زمان را از دست ندهند. نگار عابدی در این قسمت بازی ندارد و ترجیح می‌دهد گوشه‌ای از پذیرایی نشسته و مطالعه کند. عنوان این قسمت «پدر پسری» است و فروتن و صدیق بازی دارند. یکی از عوامل می‌گوید که روزی پنج قسمت از سریال را ضبط می‌کنند تا به‌موقع به پخش برسد. به دستور کارگردان فیلمبرداری آغاز می‌شود. سروصدای خیابان و گاهی صدای هواپیما مانع از ادامه کار می‌شود و از این‌رو کارگردان کات می‌دهد. چند بار هم یکی از بازیگران تپق می‌زند. یک‌بار هم تصویر فیلمبردار در آینه پشت بازیگران می‌افتد که در نهایت با چند برداشت، قسمت موردنظر ضبط می‌شود. ساعت از یک گذشته که بازیگران در اتاق تهیه‌کننده مشغول صرف غذا می‌شوند و سایر عوامل هم پشت میز حیاط که ابتدا درباره آن گفتیم می‌نشینند و غذا می‌خورند. عرفان برزین هم کنار پدرش نشسته و همچنان که ناهار می‌خورد، شیرین‌زبانی هم می‌کند. بعد از صرف غذا، تعدادی از عوامل صحنه را برای ضبط قسمت بعد آماده می‌کنند. بازیگران هم در اتاق تهیه‌کننده فیلمنامه را مرور می‌کنند. در این قسمت نگار عابدی و امیرحسین صدیق بازی دارند. دختر کوچکی به نام ترنم که نقش دختر خانواده را بازی می‌کند هم همراه مادرش از راه می‌رسد و به اتاق لباس می‌رود و برای فیلمبرداری آماده می‌شود. ما هم از این فرصت استفاده کرده و با بازیگران و کارگردان گپ می‌زنیم. هنوز هوا تاریک نشده که من و همکارم از گروه خداحافظی کرده اما کار آنها به پایان نرسیده و تا پاسی از شب در لوکیشن حضور خواهند داشت.

موضوعات را در ذهن مخاطب جراحی نمی‌کنیم

مجید پرکار پیش از این مجموعه سوریخ را برای شبکه سلامت ساخته است. وی در گفت‌وگو با جام‌جم درخصوص ساخت این مجموعه و ویژگی‌های آن به نکاتی اشاره کرد که می‌خوانید:

از ایده تا اجرا

اواخر سال گذشته تصمیم گرفته شد مجموعه کوتاه تلویزیونی شکل بگیرد. یعنی رویکرد شبکه این بود که بتوان کاری کرد که مجموعه نمایشی چند دقیقه‌ای ساخته شود تا به‌خاطر آموزش‌محور بودنش پرتکرار پخش شود. ضمن این‌که در این شرایط حوصله مردم کمتر شده و به دیدن ویدئوهای کوتاه علاقه بیشتری نشان می‌دهند. گرچه کوتاه بودن مجموعه، کار را سخت‌تر می‌کرد. چون ما چهار تا شش ماه کار پژوهش را انجام می‌دادیم و موضوعات مختلف را درآوردیم؛ به‌خصوص این‌که سراغ موضوعاتی رفتیم که اغلب زوج‌ها با آن در زندگی‌شان درگیر هستند. ما در این مجموعه با خانواده‌ای طرف هستیم که از یک جایی در زندگی قرار می‌گذارند قوانینی را بین خودشان بگذارند تا زندگی بهتری داشته باشند.

یک برش از زندگی

وقتی مسیر پژوهش کار شروع شد، ما با یک کار کمدی و طنز روبه‌رو بودیم. با رویکردی که ناظر پروژه داشت می‌خواستیم حتما شأن پدر را حفظ کنیم و حواس‌مان باشد که شوخی‌هایمان از قالب و چارچوب خانواده بیرون نرود. از آنجا که این روزها خنداندن مردم بسیار سخت است و وقتی به عمق محتوای کار رفتیم به این نتیجه رسیدیم که لزوما ارزش‌ها را به خنده نفروشیم و در عین حال که سعی می‌کنیم طنازانه رفتار کنیم، شانیت و احترام به بزرگ‌ترها را حفظ کنیم. همین جا لازم است از دوستان نویسنده تشکر کنم. چون بارها متن‌ها بازنویسی شد و ما هر قسمت را با یک مفهوم آغاز می‌کنیم. به عنوان مثال در یکی از قسمت‌ها راجع به قهرنکردن حرف می‌زنیم. قصه یک برشی از زندگی است که ما در واقع با قبل و بعد شخصیت‌ها کاری نداریم و هیچ‌کدام از قسمت‌ها به‌هم پیوستگی ندارد و یکی از ویژگی‌های این مجموعه هم محسوب می‌شود.

تلنگر به مخاطب

یکی دیگر از ویژگی‌های مجموعه این است که ما با یک برش وارد قصه شده و موضوع قصه را متوجه می‌شویم و در انتها نیز با یک نریشن توسط یکی از شخصیت‌ها موضوع را جمع‌بندی می‌کنیم که سعی می‌شود با یک رویکرد کوتاه بگوییم که می‌توان این‌گونه بهتر زندگی کرد. به عنوان مثال چالش رانندگی خانم‌ها که در زندگی این زوج هست ولی در انتها راوی نریشن ما می‌گوید شاید لازم است کمی در مقابل رانندگی خانم‌ها صبوری کنیم. بنابراین پروسه‌ای که برای پژوهش این کار طی شد بسیار به قوت کار ما در حوزه متن کمک کرد. در واقع توانستیم به ۹۰ موضوع مشخص برسیم و امیدواریم در قاب تلویزیون مردم ببینند و دوست داشته باشند و اگر بتوانیم تلنگر کوچکی بزنیم؛ البته فکر می‌کنم به هدفمان رسیده‌ایم.

موضوعاتی که جدید هستند

موضوعاتی که در یک خانواده و بین زوج‌ها وجود دارد، موضوعات بسیار زیادی است و ما در این ۹۰ قسمت سعی کرده‌ایم به موضوعاتی که یک مقدار پرتکرارتر و پراهمیت‌تر است، بپردازیم؛ بنابراین تا زمانی که مسائل خانوادگی وجود دارد، این مجموعه قابلیت ادامه‌دارشدن را هم دارد؛ البته ما برای اولین بار به یک سری موضوعات با رعایت ادب و احترام در این سریال پرداخته‌ایم که شاید پیش از این کمتر به آن موضوعات پرداخته شده باشد. به عنوان مثال درباره موضوعات فیزیولوژی خانم‌ها در این مجموعه حرف زدیم یا راجع به بلوغ و این‌که چقدر می‌توان با بچه‌ها راجع به این مسائل صحبت کرد. خوشبختانه این اتفاق با همکاری مدیران شبکه انجام شد تا بتوانیم روی مخاطبان تاثیرگذار باشیم. یعنی سعی کردیم دردهای مردان و زنان جامعه را در چند دقیقه کوتاه و در قالب نمایش مطرح کنیم. به همین دلیل ما نویسنده‌های خانم و آقا را کنار هم در این مجموعه داریم که بتوانیم به مسائل هر دو بپردازیم.

در واقع ما به دنبال جراحی‌کردن موضوعات در ذهن مخاطب نیستیم و می‌خواهیم برای چند دقیقه آینه‌ای را مقابل مخاطب قرار بدهیم تا تلنگری باشد برای زندگی بهتر. یعنی مخاطب با دیدن زن یا مرد قصه ما حتی بتواند چند ثانیه به آن موضوع فکر کند، به نظرم می‌تواند تاثیرگذارتر از این باشد که ساعت‌ها مقابل دوربین بنشینی و درباره یک موضوع حرف بزنی. نکته دیگر این‌که سعی کردیم موضوعات‌مان دور از زندگی و فانتزی نباشد؛ یعنی موضوعاتی نباشد که فقط قشر خاصی از جامعه درگیر آن باشند.

بازیگر کوچک و بزرگ نداریم

مسعود فروتن، نقش پدربزرگ خانواده را در این مجموعه بازی می‌کند. با همان ویژگی‌هایی که در بازی‌اش دارد. با او درباره این نقش و ویژگی بازی در آیتم‌های کوتاه چند دقیقه‌ای گفت‌وگو کرده‌ایم که می‌خوانید:

پدربزرگ این مجموعه چه ویژگی‌های اخلاقی دارد؟ جدی و خشن است یا مهربان؟

یک پدربزرگ واقعی است. یعنی گاهی لازم باشد تندی می‌کند و گاهی مهربان است. من هیچ‌وقت پدربزرگ نداشتم اما مادربزرگی داشتم که با ما زندگی می‌کرد و با بچه‌ها خیلی دوست و صمیمی بود. به حدی که اگر هرکدام از ما کار بدی انجام می‌دادیم، به اتاق مادربزرگ پناه می‌بردیم و در امنیت کامل بودیم. بنابراین سعی کردم ویژگی‌های رفتاری مادربزرگم را در بازی‌ام نشان دهم و در ذهنم تداعی کنم. یعنی هم دوست بچه‌ها و هم پدربزرگ امروزی و روشنفکر باشم.

پس می‌توان گفت پدربزرگ این مجموعه ویژگی‌های خودتان را دارد.

شاید. البته من خیلی احساس پدربزرگی ندارم.

فکر می‌کنم در این چند سال که بازیگری را تجربه می‌کنید، تاکنون چنین تجربه‌ای نداشتید. برایتان سخت نبود؟

بله، اولین تجربه من بازی در مجموعه‌ای بود که فقط ۳-۴ دقیقه است. اما وقتی کار را دوست داشته باشم برایم هیچ کاری سخت نیست. من تا پیش از این‌که مقابل دوربین بیایم و بازی کنم، فکر می‌کردم بازیگری چقدر کار سختی است. اما الان چون این کار را دوست دارم، اصلا برایم سخت نیست و در هر کاری که بازی می‌کنم دنبال این هستم بدانم کارگردان از من چه می‌خواهد.

با وجود این‌که خودتان کارگردان بودید، اما سعی می‌کنید به‌عنوان بازیگر گوش به فرمان کارگردان باشید؟

بله. کما این‌که سر کارهایی که من کارگردان بودم، کسی نمی‌توانست به من چیزی بگوید. اما چون به‌عنوان بازیگر در یک کار حضور دارم، سعی می‌کنم در خدمت کارگردان باشم. از همان اولین بازی‌ام برای سام قریبیان گرفته تا به امروز همواره سعی کردم خواسته کارگردان را عملی کنم. نقش کوتاه و بلند هم برایم تفاوتی ندارد. من به همان جمله معروف معتقدم که بازیگر کوچک و بزرگ نداریم، نقش کوچک و بلند داریم. برای همین سعی می‌کنم در نقش‌های کوتاه هم خودم را نشان بدهم.

با توجه به این‌که این مجموعه از شبکه سلامت پخش می‌شود که مخاطبان محدودتری به نسبت شبکه‌های دیگر دارد و این‌که آیتم‌های چند دقیقه‌ای است، فکر می‌کنید چقدر بتواند تاثیرگذار باشد؟

من فکر می‌کنم اگر ما کارمان را درست انجام بدهیم، تماشاچی بیشتری را می‌توانیم جذب کار کنیم. چون کار نمایشی است و درباره خانواده‌های امروزی است و اتفاقات برای مخاطب قابل لمس است.

برنامه‌ای با نام «شفا به روایت مسعود فروتن» را هم روی آنتن دارید. با توجه به مضمونی که دارد و در دوران کرونا، نگران نیستید؟

بله، ما به خاطر این برنامه بیشتر در بیمارستان مسیح دانشوری کار می‌کنیم ولی فکر می‌کنم بیمارستان امن‌ترین مکان است. چون در آنجا همه بهداشت و دستورالعمل‌ها را رعایت می‌کنند. البته ما در این برنامه حق تماس با بیمارهای عفونی را نداریم.

خیلی‌ها کارگردانی تلویزیونی را با نام شما می‌شناسند اما سال‌هاست که در این زمینه فعالیت نمی‌کنید. اصلا به فعالیت دوباره در این زمینه فکر می‌کنید؟

نه واقعا. چون فکر می‌کنم پرونده این کار برای من بسته شد. اتفاقا به آقای پرستویی می‌گفتم که من بهترین و بیشترین تله‌تئاترها را کار کردم و کاری نیست که بگویم ای‌کاش انجام می‌دادم. من کارهای خوبی انجام دادم و باعث درخشیدن خیلی از افراد و کارها شدم و به‌شدت در آن کار موفق بودم. به نظرم وقتی آدم در اوج است باید خداحافظی کند و جایش را به جوان‌ترها بدهد.